

Szirmai Panni

KÖZÖS TITKUNK

2023-10-21 | HÁT TAL - VÁLOGATÁS A FORTEPAN KÉPEIBŐL, NOVELLA

Véletlenül találták a hirdetést a kerületi lapban, régóta üresen állt a lakás. Talán mert a lakópark leghátsó, legeldugottabb sarkába soha nem süt be a nap. Keleti fekvés, de az erdő annyira körbeöleli, hogy nem jut be fény. A szobanövényeket megfojtja a kinti erdő. Reggelente a konyhai ablakpárkányon három percig zölden táncol a levelek árnyéka.

szerelmi fészek

Előnyös volt a távolság a belvárostól, nem ismertek senkit errefelé, csak nap mint nap átutaztak a kerületen az agglomerációból. A férfi busszal jött. Nincs messze a megálló, de azért jó tíz perces séta a zöldben. A nő céges autóval gurult be a mélygarázsba. Sosem érkeztek egyszerre, a lakáskulcsot a lenti postaládában tartották. A lakbért felesben fizették, készpénzben tették az asztalra minden hónap második csütörtökjén. Nem hoztak szigorú szabályokat, mindketten beszélhettek itt a családjukról, de nem szoktak. Eleinte a heves érzelmek mozgatták a kapcsolatot, később beleszoktak egymásba. Hetente találkoztak, szerdánként 5 és 7 között. A nő tornázni, a férfi korrepetálni járt ezalatt. Egyikük sem emlékezett rá, mikor alakult át a rendszer. A nő alkalmanként feljött egyedül is, mintha ottfelejtett volna valamit. Nem takarított, nem hozott vacsorának valót, nem rendezgette a párnákat a kényelmetlen kanapén. Szokatlan nyugalom szállta meg. Lopott idő, pásztoróra egyedül. Arra fordíthatja, amire akarja. Nem kell megosztoznia senkivel. Egyszer-egyszer a férfi is felment, amikor tudta, hogy egyedül lesz. Bár apró jelekből észrevették, hogy a másik is jár oda külön, nem tették szóvá. Olykor kéthetente jött csak össze a találkozó, mintha elkerülték volna egymást, a lakásba viszont egyre többet látogattak egyedül. Váltott műszakban érezték otthon magukat a szerelmi fészekben. Kialakult két párhuzamos univerzum, közte az átmeneti zóna: két fotocellás ajtó közötti úr, amikor egyszerre voltak jelen ugyanott. Jeleket hagytak, mint a hanyag lakótársak: a függöny jobbra vagy balra húzva, a kávéfőzőt tisztán vagy maradék kávéval hagyták magára. A szűk fürdőben a kényelmetlenül ismerős otthonosság keltett lelkifurdalást mindkettőjükben. Túlságosan hasonlított arra, amiből el akartak szökni. Kettejük közös valósága az egymást váltó apró szabadságok montázsává alakult. Már nem egymás látványa váltott ki belőlük bizsergő izgalmat, hanem a rettegés, hogy összetalálkoznak. Egy idő után szándékosan kerülték egymást, számonkérő üzenetek kerültek a hűtőre: *miért ma jöttél?! Nem ezt beszéltük meg! Ez az én időm volt!*

Maguknak akarták a magány terét.

A nő megpróbálta kivásárolni a férfit az egész lakbér kifizetésével. A férfi megpróbálta lecserélni a zárat a nő (és a tulaj) tudta nélkül. Kettejüknek összesen öt gyereke, két tartós kapcsolata és nyolcvan évnyi jelzáloghitele volt. De nem akartak osztozni rajta. A múltékony intimitás helyett mindketten a félszeg egyedüllétet kívánták.

Utoljára itt találkoztak, egy lepukkant külvárosi büfében. A bérleti szerződés felmondását a férfi intézte, a nő bedobta a postaládába a borítékba tett kulcsokat. Miután egyet másolt belőle magának.

kép | Fortepan / Szilvási hagyaték